

NOVO DOBA



Delenda Est Judaica !

Aut Vincere Aut Mori !

Kurt Hilmar Eitzen

DESET ODGOVORA ŽIDOVSKIM SLUGAMA

I danas još postoje židovske sluge koje namjeravaju poremetiti naš napad na židovske vladare svijeta, pokušavaju nas zaustaviti ili čak prouzročiti nas poraz. Slijedeće natuknice pokazuju kako bi se moglo uzvratiti na slijedeće argumente naših protivnika, ili čak kako okrenuti njihove argumente protiv njih.

Argument 1: "Ti kažeš da je religija privatna stvar. Ali boriš se protiv židovske religije!" Kontra argument: "Zapravo židovska religija nije ništa drugo nego doktrina očuvanja židovske rase." (Adolf Hitler). "U odustajanju od svih pokušaja vlade da ih se nacionalizira, židovi su izgradili državu unutar države (Helmuth von Moltke)". "Nazivanje ove države 'religijom' bio je jedan od najboljih trikova ikada izmišljenih." (Adolf Hitler). "Iz prve laži da je židovstvo religija, a ne rasa, neizbježno su uslijedile ostale laži." (Adolf Hitler).

Argument 2: "Na kraju krajeva, postoje i pristojni židovi!" — Kontra argument: "Ova mala fra-

za 'na kraju krajeva' dokazuje da su to rijetke iznimke beznačajne za našu bitku protiv židovstva kao cjeline. Ali Martin Luther je prije 400 godina vidio da ova „pristojnost“ dokazana učinjenim



dobrotvornim djelima sto je više moguće javno, ništa drugo nego skrivena cijena biznisa, da bi se neobrazovanim Nijemcima to naplatilo tisuću puta. "Znaj, dragi

kršćanine, i ne imaj dvojbi oko toga, da prvo do vraga nemaš gorčeg, otrovnijeg i određenijeg neprijatelja od pravog židova ... Ako učine nešto dobro za tebe, to nije zato što te vole, već zato što trebaju mjesto da bi živjeli s nama, tako da nešto moraju učiniti. Ali njihovo srce ostaje takvo kao što sam rekao!"

Argument 3: "Židov ima bolje cijene od njemačkog trgovca."

— Kontra argument: Svaki lopov može prodati smeće. Židovski lopovi doveli su tisuće njemačkih trgovaca do bankrota svojim sjajnim smećem u svojim robnim kućama - palačama. Kada netko i dobije dobre proizvode mnogo jeftinije nego od Nijemaca, to je samo zato što ujedinjene židovske tvrtke forsiraju smanjenje cijena od proizvođača, što znači smanjivanje radničkih plaća. Onaj koji je kupio dobar

proizvod od židova jeftinije ne bi nikada trebao zaboraviti da s njim dolaze kletva njemačkog radnika i suze njegove gladne djece!

Argument 4: "Postoje i 'bijeli

židovi' — Kontra argument: "To govori protiv židova, a ne za njih! Činjenica da se lopovi među nama nazivaju 'bijelim židovima' dokaz je da biti židov implicira na nešto loše. Inače, lopove bi se moglo zvati 'žutim kršćanima.' Činjenica da je toliko mnogo 'bijelih židova' među nama dokazuje da je destruktivan židovski duh već zarazio široke krugove naše populacije. To nam je upozorenje da se moramo boriti protiv svjetske židovske kuge posvuda." (Joseph Goebbels). Zato naša 24. točka programa stranke ističe: "Stranka se bori protiv židovsko-materijalističkog duha u nama i izvan nas."

Argument 5: "Gosp. Levi nije židov, s obzirom da je kršten!" — Kontra argument: Kao što smo već pokazali, židovstvo nije religija. Führer je to istaknuo na sarkastičan način tijekom perioda borbe, kada je rekao da je to posebna vrsta religije kada se njeni sljedbenici mogu namirisati s velike udaljenosti! Ne, židov uvijek ostaje židov. Chaim Herz Bückeberg, bolje znani kao "Heinrich Heine," našalio se: "Jesu li ovi dugački nosevi vrsta odore koja dopusta kralju bogu Jehovi da prepozna svoje stare tjelohranitelje, i ako su dezertirali?" "Uopće nemam želju za preobraćanjem židova," piše Martin Luther, "s obzirom da je to nemoguće." Židov ostaje židov. "U slučaju potrebe, doza vode za krštenje spašava i posao i židovstvo!" (Adolf Hitler).

Argument 6: "Istina je da je gosp. Moses Freudenstein židov, ali njegovi su roditelji i djed i baka živjeli ovdje. On je jedan od naših starih postojećih građana." — Kontra argument: Jednako kao što koza ne postaje konj, iako su

njen otac i djed bili u istoj štali, židov nikada ne može postati Nijemac, iako su njegovi preci došli u Njemačku kao sluge u Varusovoj vojsci.

Argument 7: "I židov je ljudsko biće!" — Kontra argument: "Naravno da je i židov ljudsko biće. Nitko od nas nikada nije sumnjao u to. Ali i muha je životinja. Ali ne i ugodna. S obzirom da muha nije ugodna životinja, nemamo ju obvezu štititi i braniti, brinuti se o njoj tako da nas može gristi i proganjati i mučiti. Radije ćemo ju učiniti bezopasnom. Isto je sa židovima." (Joseph Goebbels).

Argument 8: "Sve s ljudskim licem je jednako." — Kontra argument: Trinaest godina ranije "Der Stürmer" je sadržavao i crteže. U njemu je jedna svinja gledala iz svoga svinjca kraljevskog lava. "Sve s životinjskim licem je jednako!" Ali što je lav zarežao zauzvrat? "To bi ti svinjo htjela misliti!"

Argument 9: "Antisemitizam je nešto samo za idioti!" Kontra argument: Ova laž se u Njemačkoj više ne čuje. Ali se može pročitati u židovskom emigracijskom tisku vani, i židovski šapat je tu i možda neke židovske sluge još tako misle. Uzvraćamo smiješkom, i napominjemo da židovi nisu nikada stvorili i jednog kreativnog čovjeka, već su svi veliki ljudi u svakoj zemlji bili neumoljivi protivnici židova. Neki "intelektualci" bi mogli biti nesretni kada netko sumnja u njihovo shvaćanje, ali mi ćemo slijediti bojni poklič, kojeg je napravio svaki veliki čovjek naše prošlosti, protiv Juda!

Argument 10: "Možeš li živjeti s metežom i prihvatiti odgovornost za bijedu koju će zakoni 3. Re-

icha donijeti tisućama židovskih obitelji?" — Kontra argument: "Gotovo je čudo da se apsolutno ništa nije dogodilo židovima u Njemačkoj, već su se samo postupno povratila prava, koja su ukrali od Nijemaca u politici i kulturi." (Alfred Rosenberg). Ali čak i ako je par stotina židovskih obitelji u Njemačkoj poslano u glad, što je to nasuprot milijuna njemačkih obitelji koje je židov ubio tijekom stoljeća kroz ratove, revolucije, civilne svade, ne spominjući one uništene lihvarstvom i prijevarom. "U borbi rasa nema primirja. Ako si uporan u obrani samoga sebe, njemačkog naroda, onda budi nemilosrdan!" (Adolf Hitler).

Izvor: Kurt Hilmar Eitzen, "Zehn Knüppel wider die Judenknechte," Unser Wille und Weg (6) 1936, str. 309-310.

Prijevod: Pro Patria

"Izgubivši jedinstvo teritorijsko i političko, Židovi se drže na površini jedino stečenim novcem i framaonskom slogom. Njihova su dakle glavna obilježja plemenska ekskluzivnost i materijalizam koji se ne ustručava pred lihvarstvom i svodništvom. Značajno je da su sva bludništva kod nas u njihovim rukama. Jehova pretvorio se u žuti cekin i u mjenicu koju ti duguje poštenu "goj" naivni Arijac. Zato je Hebrejac liberal, jer pod liberalnim vladama najlakše lovi u mutnome. Kako mu je po Talmudu sve dopušteno proti inovjercu, proti Arijcu, najčestitiji Židov će kumovati svakoj našoj nesreći."

Antun Gustav Matoš



Arno Schickedanz

CIONIZAM

Kroz doktrine Karl Marxa, židovstvo je nadišlo sve probleme i teškoće koji su nastali industrijalizacijom i transformacijom vlasništva kao rezultatom razvoja četvrtog staleža te falsificiranjem njegovih ispravnih zahtjeva u načinu da bi služili interesima židovstva.

Sa svojim tvrdnjama o neprestanom iskorištavanju utemeljenim na njegovom materijalističkom pogledu na povijest, Karl Marx stvorio je front koji je prodro u sve nacije obilježen internacionalizmom i židovskim duhom. Njegova doktrina razdijelila bi naciju, njen otpor naspram vanjskih sila oslabio bi dok bi se njene stranke međusobno borile jedna protiv druge. Iznenadujuće je da je samo nekolicina ljudi uočila da su doktrine Karl Marxa u svojoj prirodi židovske. On je vjerovao da materijalistički pogled na povijest i iskorištavajućku narav židova može primijeniti na sve ostale ljude.

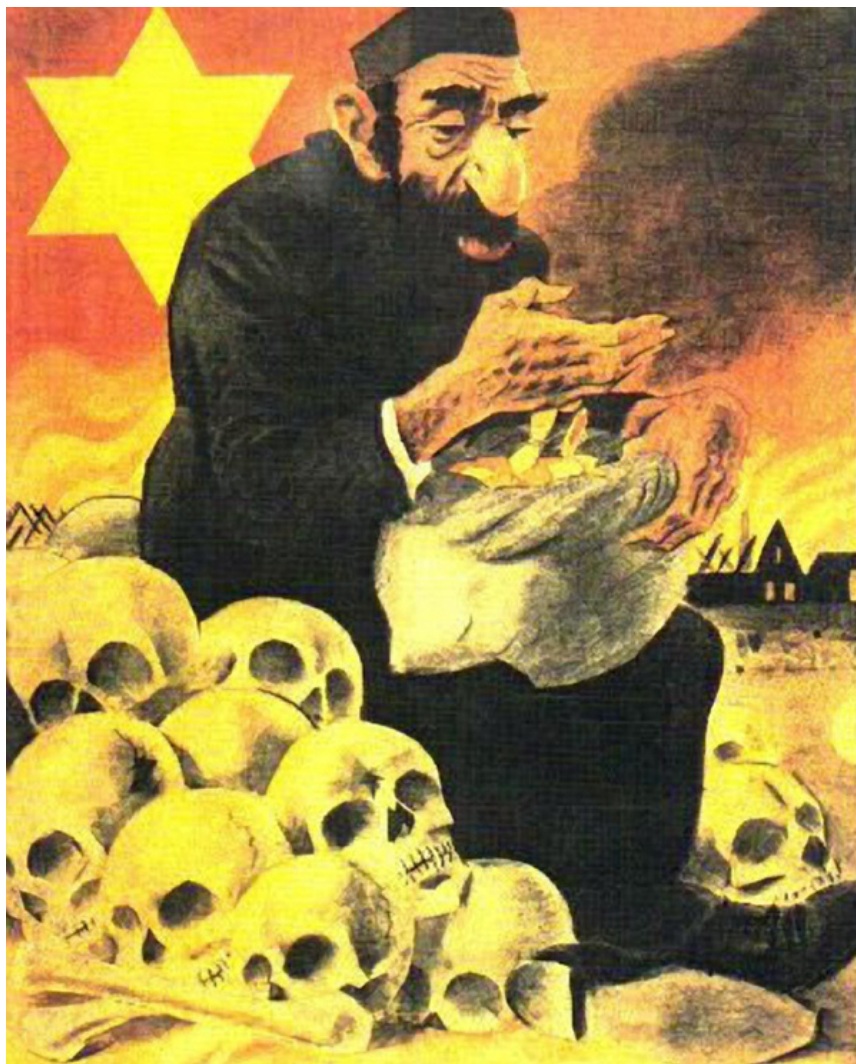
Tvrdnja o neprestanom iskorištavanju odmakla je parazitski način života izabranog naroda iz središta centra pozornosti svih nacija i klase za koju se marksizam navodno zauzimao. No, oni su nastavili i dalje biti vodeći u svijetu spekulativnog kapitala i financija, nevezani za teritorij i za nacionalno jedinstvo. Uz sve to vodili su i marksističku organizaciju koja je pomela sve etničke i teritorijalne granice, isto kao što „Jahve“ vlada svemirom.

Rastuće bogatstvo židova, te njihov sve veći utjecaj kojeg im je davalo njihovo bogatstvo dovelo je do određenog popuštanja u židovskoj koheziji. Velik broj je napustio svoju vjeru i prešao na kršćanstvo samo zato da bi stekli nove pogodnosti. Dogodila se i određena „asimilacija“ i pojava „liberalnog“ židovstva koje je prihvatilo pravila židovske doktrine koja su im bila ugodna i prihvatljiva te odbacilo sve ono što je stvaralo nelagodu i nemir. Sve to naravno bez napuštanja židovske vjere. Doktrine Karl

Marxa odrazile su se i na židovsku organizaciju „Paole Zion“ među siromašnim židovima s istoka koji nisu postigli ništa veće.

Cionizam je rezultat židovskih pozicija među narodima u kojim su se udomačili te svijesti o svojoj financijskoj i političkoj moći. To je bilo nastojanje da se uravnoteže te dvije činjenice i krene u borbu protiv svih razilaznih duhovnih smjerenja u židovstvu. Osnivač Herzl govorio je manje više otvoreno o tome u svojim zapisima: „Gdje postoji, nitko više ne može zabraniti legalnu jednakost židova. Ne samo zato što je to protiv današnjeg naprednog razmišljanja, nego zato što bi židovi, siromašni ili bogati bili prisiljeni otići u revolucionarne organizacije. Oni nam više ništa ne mogu. U prošlosti su mogli uzeti židovstvo od židova, ali mogu li danas od njih uzeti njihovo bogatstvo. Nemogućnost da ih se zaustavi samo je ojačala i ogorčala mržnju. Antisemitizam raste svakodnevno u populaciji, te će nastaviti rasti sve dok razlog za tu mržnju postoji te ne može biti eliminiran.“ (Th. Herzl, The Jewish State). „Ne želim pisati o povijesti židova, ona je poznata. Moram spomenuti samo jednu stvar: U naših dvije tisuće godina provedenih u dijaspori, nikad nije postojalo jedinstveno vodstvo, a to je ono kako ja smatram naša velika nesreća“. Da bi nadišao tu „nesreću“, Herzl je osmislio politički cionizam.

Nežidovski promatrači i pisci koji su pisali o cionizmu, politički su cionizam gledali samo kao želju za „nacionalnom obnovom“, a ne kao htjenje da se uspostavi ujedinjeno židovsko vodstvo koje bi zavladao svijetom. Zbrka koju politički cionizam stvara u vezi s



Palestinom može se shvatiti kroz židovska proročanstva u kojima je židovstvo uvjeren o preuzimanju kontrole nad svim svjetskim bogatstvima. Znajući da je vrijeme blizu kada će pitanje o preuzimanju Palestine kulminirati, cionizam je razvio ideju o „povijesnom pravu“ na „obećanu zemlju“ u koju će židovi bez ikakvih vanjskih pritisaka postupno emigrirati.

U ideologiji političkog cionizma, Palestina je ispunila prijeko potrebnu ulogu jednog dijela proročanstva, isto kao što su i određena pravila jamstvo uspjeha u magijskim ceremonijama primitivnih ljudi. Politički cionizam nikad nije planirao Palestinu kao središte svih židova, već kao centar židovske svjetske politike,

što naravno mora biti zaštićeno jakom židovskom populacijom. U židovskoj publikaciji „Jüdische Rundschau“ pisalo je sljedeće: Nitko nikad nije rekao da bi svi židovi morali emigrirati u Palestinu. Naš um Sokolow sa Weizmannova fakulteta i aktualni predsjednik cionističkog odbora rekao je jasno 1921: „Židovi se žele vratiti u Palestinu, židovski narod imati će svoj centar u Palestini. Veći broj židova živjeti će i dalje u ostatku svijeta. O njima se treba brinuti, njihovo dostojanstvo i nacionalna prava moraju se osigurati“.

Sve je to jasno još iz teksta ugovora koje je židovstvo zaključilo sa Engleskom, takozvana Balfour Declaration: „Vlada Njezinog Veličanstva simpatizira us-

postavu židovskog nacionalnog središta u Palestini, te će učiniti sve što je potrebno da se to ostvari, premda je jasno da neće učiniti ništa što bi utjecalo na civilna i vjerska prava ostalih ne-židovskih zajednica u Palestini te prava i politička stajališta židova u bilo kojoj drugoj zemlji“.

To osigurava ispravak idealiziranog cionizma, koji izbija iz druge rase. Kroz političko stajalište, bilo bi u interesu cijeloga svijeta, pogotovo svih naroda domaćina, da se židovi raštrkani po svijetu dobrovoljno emigriraju na neki naseljivi prostor. Ako politički cionizam nije zainteresiran za takvo rješenje židovskog pitanja, nacije domaćini trebali bi zbog vlastitog interesa pokrenuti ovu ideju u pozitivnom pravcu. Jedino pitanje koje se postavlja je to da li je Palestina ispravno rješenje. Palestina nije u stanju primiti sve židove svijeta, pogotovo zato što se lokalno arapsko stanovništvo sve više protivi židovskoj infiltraciji. Arapi su na kraju krajeva neosporni vlasnici teritorija Palestine. Ali koji drugi prostor bi bio najadekvatniji? Ubrzano zauzimanje Palestine kao cilj židovskog emigriranja uništilo bi politički cionizam, zbog toga što Palestinu gledaju samo kao jedan dio za ispunjavanje proročanstva. Bez toga bi cijeli njihov pothvat izgubio značaj.

Židovstvo bi samo započelo ogorčenu borbu, i nedugo zatim bilo koji pothvat vezan za Palestinu bio bi zaustavljen od strane samog židovstva. Palestina za židove predstavlja nešto posebno, ignoriranje toga židovstva predstavlja etničko samoubojstvo, jer cionizam za cilj ima jačanje židovstva i njegovog posebnog položaja.

ZASTAVA KRVI (DIE BLUTFAHNE)

„Nijedna zastava nam nije toliko sveta, kao što je zastava 9. studenog.“

Blutfahne (zastava krvi, krvava zastava) bila je zastava 5. SA odreda, prekrivena krvlju nacionalsocijalističkih mučenika (većinom Andreasa Bauriedla koji je pogođen pao na zastavu) za vrijeme propalog puča 9. studenog 1923.

Heinrich Trambauer (koji je nosio zastavu tijekom puča) odnio je zastavu svom prijatelju u Theaterstrasse 30 gdje ju je skinuo s barjaka i otišao dalje sa zastavom skrivenom u svojoj jakni. Kasnije je Karl Eggers pitao Trambauera gdje je zastava, na što mu je Trambauer predao zastavu. Zatim je Eggers zastavu predao čovjeku imenom Gräf na čuvanje. Eggers je kasnije uzeo zastavu natrag od Gräfa i vjerojatno ju ostavio kod Viktorie Edrich u Türkenstrasse 23.

Nakon što je Adolf Hitler pušten iz zatvora u Landsbergu, Eggers je zastavu predao njemu. Nakon toga zastava je postavljena na novi barjak, ispod čijeg vrha je nadodana srebrna vrpca na kojoj su bila napisana imena trojice mučenika iz puča, koji su pripadali 6. odreda, a to su bili: Bauriedl, Heckenberger i von Stransky.

Na stranačkom skupu održanom u Weimaru 4.6.1926., Adolf Hitler je članstvu prezentirao zastavu i otada je ona poznata pod imenom Blutfahne. Nakon toga Hitler je zastavu koristio za posvećivanje svih novih stranačkih zastava, tako što bi ih dodirnuo jednom rukom, dok bi u drugoj ruci držao Blutfahne.



ADOLF HITLER SA ZASTAVOM KRVI U NÜRNBERGU 1936.

9. studenog 1926. zastava je predana SS-u (SS-Sturmu 1. SS-Standarda) na čuvanje kao indiciju važnosti SS-a, kao predane i odane organizacije u kontrastu na SA. Vođa SS-a u ono vrijeme, Joseph Berchtold, odabrao je Trambauera kao nositelja zastave, ali zbog svog lošeg zdravstvenog stanja Trambauer nije uvijek bio u mogućnosti nositi zastavu. Stoga je Berchtold zatražio od Jacoba

Grimmingera da uz Trambauera bude drugi nositelj zastave. Trambauer je u jednom uličnom okršaju s komunistima zadobio frakturu lubanje od koje se nikad nije oporavio no poživio je do 1942., kada umire te Grimminger postaje jedini nositelj Blutfahne. Grimminger je bio bivši ministar sastavljač vlade rođen 1892. Tijekom 1. svjetskog rata borio se na zapadnom frontu i na Bliskom istoku. Bio je odlikovan Željeznim

križem 1.klase i Turskom ratnom medaljom (Galipoljska zvijezda ili Željezni polumjesec).

Pridružuje se NSDAP i SA 1922., gdje vrlo brzo postaje iznimno aktivan član sudjelujući na mnogim skupovima i obračunima s komunistima, uključujući i bitku za Coburg, 14. i 15. listopada 1922. Bio je jedan od nositelja zastava na prvom stranačkom skupu 1923. u Münchenu. Kasnije te godine sudjelovao je i u neuspjelom puču kao pripadnik 10. jurišnog odreda Münchenskog SA. 1925. godine pristupa nanovo osnovanoj NSDAP, te 1926. pristupa novo osnovanom SS-u gdje je službu započeo kao nositelj zastava, sve dok nije postao službeni nositelj Blutfahne i SS-Standartenführer.

Blutfahne je zadnji put javno viđena na sprovodu Adolfa Wagnera, NSDAP vođe pokrajine München – Oberbayern u travnju 1944. Zastava je čuvana u stožeru NSDAP u Braunes Haus (smeđoj kući) u Münchenu, te se vjeruje da je uništena tijekom savezničkog bombardiranja. Jakob Grimminger umro je 1969. u siromaštvu i potpuno zaboravljen.

Gotovo svi vjeruju da je Andreas Bauriedl nosio zastavu na puču u studenom 1923. godine, no to nije točno. Zastavu je nosio 6. odred do pivnice Bürgerbräukeller, nakon čega su nastavili marš do Feldherrnhalle. Vođa 6. odreda predao je zastavu Trambauer Heinrichu da ju nosi. Kad je počela pucnjava, Trambauer je pogođen pao na tlo. Andreas Bauriedl je koračao uz njega i bio pogođen u trbuh te ubrzo preminuo na zastavi koju je nosio Trambauer.



STANDARTENFÜHRER JAKOB GRIMMINGER

Nacionalsocijalizam prepoznaje nepromjenjivu i urođenu nejednakost među ljudskom vrstom, ne samo kod individua, već i kod rasa također.

Nacionalsocijalizam prepoznaje da su idealizam, osobnost i rasa ključne činjenice koje su značajne i neophodne za opstanak i razvitak Naroda.

Nacionalsocijalizam je jedini činjenični poredak na svijetu, u povijesti, koji nije uništen ili je propao sam od sebe kao utopije komunizma i demokracije, već su ga uništili strani faktori i tuđi ne-narodni elementi.

Nacionalsocijalizam je ključ rađanja narodne zajednice koja proizvodi inteligenciju, odgaja svoju mladež i otvara vrata putu koji daje viši nivo (duh, um i tijelo) vrste ljudskog roda. Povijest nam je svjedok a Istina zvijezda vodilja.

5 GODINA NACIONALSOCIJALIZMA

Ovaj tekst je samo reprezentativni dio uspjeha nacionalsocijalizma od dolaska na vlast, i svrha mu je ovim kratkim navodima bar malo približiti nacionalsocijalizam prosječnim čitateljima, koji o nacionalsocijalizmu najčešće imaju negativan stav.

- nezaposlenost: 1932. je od 75 milijuna Nijemaca 7 milijuna nezaposleno; 1933. već 2 milijuna sunarodnjaka više nije nezaposleno; 1937. nezaposlenost je već gotovo svladana; u siječnju 1933. u pogonima zaposleno samo 11.5 milijuna radnika; u proljeće 1937. već 17.5 milijuna opet dobiva posao, a u listopadu 1938. ta brojka raste na 20.1 milijun

- nacionalni prihodi: 1932. godine BDP je iznosio 45.2 milijardi RM, da bi 1937. dosegao 68 milijardi; porast od oko 23 mlrd. RM iznosi gotovo koliko i 1933. potpuni prihodi od plaća, oko 26 mlrd. RM, koji su do 1937. narasli na 38 mlrd. RM

- obitelj: 1933. godine u brak je stupilo 122 000 parova više no 1932.; 1934. u odnosu na 1932. broj iznosi 223 000; ukupno u razdoblju od 1933. – 1937. oženilo se 6 521 400 mladica i djevojaka; od nacionalsocijalističkog preuzimanja vlasti do sada, unutar 5 godina, utemeljeno je još 460 000 obitelji; već 1933. Führer uvodi poticaje za vjenčanja – bračnu pozajmicu od 1000 RM koja se vraća u malim ratama; pri rađanju svakog djeteta dobije se pomoć u iznosu četvrtine pozajmice; 1933. pola vjenčanih trebalo je tu pomoć, dok je već



1934. zbog gospodarskog rasta tu pomoć trebala samo još petina; do sada je izdato 878 000 bračnih pozajmica, te pomoćnih iznosa za 708 000 djece; dok je svjetlo dana 1932. ugledalo samo 993 000 djece, u godinama između 1933. do 1937. rođeno je oko 6 milijuna djece – povećanje broja rođenih za otprilike 1.26 milijuna odgovara ukupnom broju stanovnika trećeg grada po veličini – Hamburga!; obitelji s troje ili više djece imaju pravo na stalni mjesečni dječji doplatak u iznosu od 10 do 20 maraka; do kraja 1937. takvih je doplataka isplaćeno za 510 000 djece; na četvrtu godišnjicu preuzimanja vlasti vođa mladeži mogao je navesti 7.7 milijuna dječaka i djevojčica iz Hitlerove mladeži; preko 30 000 liječnika ovdje se brine o njihovom zdravlju i tjelesnoj formi

- pomoćni rad: uspjesi pomoćnih zimskih radnika: darivanjem u novcu u četiri zime 1933./34. – 1936./37. prikupljeno je 920

milijuna RM, a u stvarima 520 milijuna RM; samo u posljednjoj godini nije bilo dovoljno 50 000 teretnih vozila za podjelu dobivenog krumpira; podijeljeno je 3 milijuna metara materijala za pranje i 2 milijarde kilograma ugljena

- socijalna pitanja: u siječnju 1933. mirovinsko osiguranje bilo je pred financijskim slomom no određenim se mjerama postigla efektivna od gotovo 6 mlrd. RM, čime se osigurala mirovina radnika; način rada se poboljšao – otvorilo se 23 000 radnih mjesta, 6000 tvorničkih mjesta za odmor gdje se u pauzama radnici sada stvarno mogu odmoriti, 17 000 blagovaona i boravaka, 13 000 praonica i svlačionica, 1200 sportskih objekata, od čega više od 200 bazena; najviše što je uveseljavalo radnike bila je zajednica „Snaga kroz veselje“, koja im je svojim aranžmanima uljepšavala svakodnevicu – preko 22 milijuna sunarodnjaka posjetilo je kazališne izvedbe, 5.6



milijuna priredbe „Snaga kroz veselje“, 17 milijuna radno sposobnih opuštalno se u više od 40 000 kabareta i varijetskih izvedaba, 19 milijuna sunarodnjaka sudjelovalo je u više od 60 000 putovanja diljem Njemačke

-gospodarstvo: dok je zaduženost gospodarstva u četiri godine (1927./31.) porasla na 2.9 milijardi, u istom je vremenu (1933./36.) pala za 800 milijuna RM; 1932. za novogradnju gospodarstvo je moglo izdvojiti samo 160 milijuna RM, te 203 mil. RM za održavanje građevina; već 1933. ta je brojka porasla sa 186 tj. na 217 mil. RM, a 1937. je dostigla 481 milijuna RM; za nabavu strojeva i sličnog inventara 1932. se moglo izdvojiti samo 138 milijuna RM, pa su modernizacija i oporavak seljaka ovisili o njegovoj kupovnoj moći; 1937. ta se brojka udvostručila u odnosu na godinu 1932., te je za modernizaciju bilo 395 milijuna RM; vidljiv je porast proizvodnje čija je vrijednost u odnosu na 1932. porasla sa 8.7 na 12 milijardi RM 1937.; već 1933. porasla je izgradnja malih i srednjih stanova na 178 000 stanova; nacionalsocijalizam je njemačkom narodu od 1933. osigurao ukupno 1.4 milijuna novih stanova; promet se razvio, poboljšala se mreža prometnica: od 1933. je do temelja izmijenjeno 40 000 km prometnica, a do kraja izgradnje mreže godišnje se gradi novih 1000 km; proizvodnja čelika 1933. iznosila je 9.7 milijuna tona – u pet godina rada proizvodnja se udvostručila – 1938. je iznosila 21 milijuna tona čelika.

Izvor: „Das danken wir dem Führer (am 10. April 1938)“



Bitne činjenice:

- U razdoblju između 1933. i 1939. broj sklopljenih brakova je porastao za 9.2%
- Hitler je pokrenuo gospodarstvo sa mrtve točke.
- Hitler je stvorio sistem zdravstvene zaštite za sve Nijemce, koji je koštao svega 10 američkih centi (današnja procjena) dnevno po osobi a koji je mogao financirati čitav zdravstveni sektor. Ljudi su dobivali ono što su plaćali, tako da se nitko nije imao razloga buniti zbog previsokih pristojbi.
- Treći Reich je bio jedina zemlja koja ženama nije uki-dala pravo glasa tijekom ratnog stanja.
- Hitler je stvorio prvi zakon o zaštiti životinja koji je životinje štiti od nasilja skoro koliko i ljude. Taj zakon je bio na snazi do kasnih 70-ih, kada je preimenovan tijekom "denacifikacije" Njemačke.
- Treći Reich je osigurao neograničena sredstva za razvoj alternativnih goriva, sintetičkog benzina i generatora električne energije.
- Hitler je također ulagao sredstva u razvoj teorija anti-gravitacije.
- Hitler je ulagao sredstva i u razvoj raketne tehnologije. Raketa A-10 je bila uzeta kao temelj za lansiranje satelita Sputnjik.
- Medicinski pokusi na životinjama su zakonom zabranjeni.
- Pokrenuo je rat protiv Komunističkih hordi, kakav nitko prije njega nije pokrenuo, i još uvijek nije.
- Moć njemačke države je predao u Njemačke, a ne u židovske ruke.
- Njegova stranka je bila jedna od prvih koja je započela borbu protiv raka.
- Pod njegovim vodstvom su započela prva testiranja krvi vozača koji voze pod utjecajem alkohola.
- Stranka N.S.D.A.P. pod Hitlerovim vodstvom, ohrabivala je obiteljske vrijednosti, majčinstvo, očinstvo, poštovanje i čast.
- Hitler je vjerovao u prava žena, i htio je pomoći obespravljenim i poniženim ženama. Zbog toga je i započeo programe podrške majčinstvu.
- Stvorio je ekološke zakone, da bi buduće generacije naslijedile čistu zemlju, vodu i zrak.
- Bio je hrabar i odlikovan ratnik u I. svjetskom ratu
- Umjetnik, ljubitelj umjetnosti, klasične glazbe i arhitekture.
- Stvorio je viziju Auto-putova i legendarni automobil Volkswagen.
- Dao je njemačkim radnicima proslavu praznika rada prvog svibnja.
- Kroz programe KdF (Kraft durch Freude) radnici u Trećem Reichu imali su plaćene odmore.

Preuzeto sa: www.finalsolution88.com

HRVATSKA POVIJESNICA

DVIJE GODINE HEROJSKE BORBE HRVATSKIH DRAGOVOLJACA

piše: WALTER KIAULEHN. PK

(Prijevod iz španjolskog izdanja njemačke vojne revije
SIGNAL, 1943. godine, Sp. No. 11., 1943. strana 15, 23, 24.)

Deset dana nakon početka rata protiv Sovjetske Unije pozvao je hrvatski Poglavnik svoj na rod na borbu protiv komunizma putem molbe za dobrovoljce. Poziv je glasilo samo vojnicima koji su već imali svršenu vojnu obuku u raznim granama oružja. Hrvatska se je još uvijek nalazila u porodjajnim bolovima i agitaciji. Zemlja se je nalazila još k tome i okupirana i pokazale su se prve boljševičke bande. U takvim prilikama nitko ne bi mogao zamjeriti Hrvatima da za svoje potrebe očuvaju svoje najspremnije ljude. Ali hrvatski narod tada, kao i ovaj čas znade, da Hrvatska može živjeti samo ako bude živjela Njemačka i njezini prijatelji saveznici. Hrvatska može biti Nezavisna samo ako bude dio Europe, a u protivnom, neće postojati.

Uz povik "ZA DOM" Hrvati su zgrabili oružje u ruke i time dali jasni znak svoje volje i odlučnosti na strani Europe i Njemačke. "ZA DOM" — za Patriu, onu koja može postojati samo ako pobjedi novi poredak u Europi. Prijavilo se je mnogo više dobrovoljaca nego je moglo biti uvršteno u formaciju koja je bila predviđena, a to je bila samo jedna pojačana PUKOVNIJA PJEŠAČTVA, JEDNA POSTROJBA ZRAKOPLOVA BOMBARDERA, LOVACA, te JEDNA POMORSKA



GRUPA. Dobrovoljci pješačtva su bili koncentrirani u Varaždinu, na obalama Drave, i jedna BOJNA sastavljena izključivo od BOŠNJAKA u Sarajevu, iako je i u drugim Bojnama bilo mnogo dobrovoljaca iz Bosne i Hercegovine. Mornari i zrakoplovci su se bili koncentrirali u Zagrebu. Ovi zadnji, nekoliko stotina časnika i dočasnika te ljudstvo za tehničku službu na zemlji, odmah su se uputili u Njemačku, gdje su dobili potrebnu specijalnu izobrazbu.

Na 16. srpnja, to jest 14 dana poslije poziva šefa Države već se ustrojila pojačana Pukovnija, nešto kasnije jedna grupa Topništva i bošnjačka Bojna.

Dobili su njemačke odore, a kao posebni znak imali su hrvatski grb sastavljen od crvenih i bijelih kockica, kojega su nosili na kaci-gi i na lijevom rukavu. Piloti su k tome imali na avionima naslikan jedan 'U' što znači 'USTAŠA', tj. revolucionarac. Samo jedan mjesec dana trajala je obuka, što dokazuje veliku vojničku spremnost Hrvata, časnika i trupe, koji već u krvi nose familijarnost sa njemačkim vojnim stilom. Dana 22. VIII. 1941. već je bila izkrca-na u Sjevernoj Rumunjskoj cijela pojačana Pukovnija, a od tamo su išli na front u dugim pješačkim hodovima. Mjesec dana je trebalo dok su prevalili pješke tih 1.500 kil. Na čelu Pukovnije njen zapo-



vjednik, prosijedih kosa i uvijek prvi. Tako se je u lakim hodovima stiglo do Poltave. Tu su dobili pozdrav zapovjednika jedne njemačke divizije, u koju su bili uključeni.

Samo i jedan pogled na Pukovniku bilo je dosta za pravo vojničko veselje. Imala je tri bojne i svaka po 3 satnije pješaka, te jedna satnija pratećeg oružja (teške strojnice). Osim toga svaka satnija imala je 12 strojnica (lakah) i jedan bacač. K tim snagama treba nadodati i stožernu grupu zapovjednika Pukovnije, sa jednom sekcijom inženjera (pionira), drugom za komunikacije (veza) i jedna konjice. Isto tako jedna satnija Pratećeg oružja (teški bacači, 8 cijevi), i jedna protutenkovska jedinica sa potrebnim pratećim, lakim i teškim, oružjem. Zatim podvozna kolona, i Topnička grupa od 3 baterije od po 4 topa kalibra 10 cm., dva automatska topa i 3 teške strojnice, sa vlastitom službom za komunikacije (transmisije) i sekcijom za topografiju (zemljopisni i kartografski odjel). I naravno: kuhinja i podvoz. Pukovnika je k tome

imala svoju posebnu vojničku glazbu. Varaždinci! I tako su išli u borbu!

Kroz godinu i pol dana tukli su se i istakli uz posebna priznanja, već od središnjeg sistema fronta do Staljingrada, gdje je prošlog mjeseca siječnja podijelila sudbinu sa drugim opkoljenim jedinicama. Kada je topnička grupa pošla na front dobila je na poklon značajni stjeg Bana Jelačića. To je isti stjeg kojega je hrvatska nacija dala Banu Jelačiću 1848. godine, kada je pošao u borbu na strani njemačke nacije. To je bilo u gradu Dubrovniku i prije odlaska prema Beču. I sada je Topnička grupa hrvatske Pukovnije nosila u borbu taj znameniti stjeg, naslavniji od svih u borbi za Europu.

Majstori u borbi iza fronta

Prvi borbeni okršaji hrvatske Pukovnije bili su u borbama sa partizanima, koji su napadali iza fronta. Već je Fridrih Veliki nazvao Hrvate majstorima u borbi protiv frankotiradora (slobodnih strijelaca, kasnije nazvanih par-

tizanima). Dokazalo se da su i sada majstori u istom zvanju. I na kraju Hrvati se bore u redovitim formacijama i uzimaju učešća u borbama za Harkov. Poručnik BAKARAC istakao se je posebno u tim borbama, gdje kao prvi borac svoje satnije zauzimalje Perekop, i gdje su Hrvati uhvatili prve ruske zarobljenike. Od Valke pukovnika je ušla u Harkov. Kada je počela ruska ofenziva Pukovnika je bila poslata na jug, do Krasnograda.

Hrvatska je pukovnika provela Božić na obali rijeke Mius. U ovom neljudskom i krutom zimskom nevremenu godine 1941-1942., Nijemci su imali prilike diviti se spartanskom duhu Hrvata koji su u mnogim prilikama bez čaja i tople juhe, smijući se usred sniježnih vrtloga, imali običaj uzkliknuti: dok je komada kruha i jedne cigarete, lako je nama!

Za vrijeme zime posebno se istakla Topnička grupa. Na početku ljeta Pukovnika je zaslužila svoje prve Lovorike slave u bitci za Harkov, gdje je hrvatska Pukovnika prvi puta uzela djelatnog učešća u njemačkim novim opkoljavajućim podhvatima. čiji rezultati su poznati. Veličina i snaga mogu se ocjeniti u ovim brojkama: uništene 20 divizija pješaka, 7 konjičkih, 14 brigada tenkovskih, zarobljeno 240.000 ljudi. Dana 31 svibnja 1941. godine posebno izvješće OKW (Oberkommando Wehrmacht) spominje HRVATSKU LEGIJU kao istaknutu jedinicu. Pukovnika je tu zarobila 5.000 Rusa.

Poslije bitke opkoljavanja zapovjednik Pukovnije Pukovnik MARKULJ morao je radi bolesti predati zapovjedništvo PUKO-



VNIKU PAVIČIĆU. Slavni put pukovnije se nastavlja na putu do Voroneža i Kalatča, razvijajući se nezaboravne bitke velike vrijednosti i značenja, borbe tijelo u tijelo, i posebno kod prelaza rijeke Don. U mjestu Proletkultura moralo se je improvizirati posebno malo groblje za pale Hrvate. U mjestu Manolijm, na luku rijeke Don, pao je zapovjednik prve bojne, satnik Majsberger, što je bio veliki gubitak za cijelu Legiju. Ove su borbe bile kao uvod u grandioznu bitku opkoljavanja na luku rijeke Don, sjeverozapadno od Kalatča. Pukovnija je morala biti transformirana u jednu BO-

JNU, a radi strahovitih gubitaka. Tada je dobila misiju da zatvori okrug sjeverozapadno.

Četrnaest dana je trajala bitka. 14 dana krvave slave. Skoro svakodnevno je Hrvatska Legija napravila po 400 do 500 zarobljenika, a poručnik Murković je izvršio majstorsko djelo izvanrednim podhvatom kojim je zarobio sovjetskog generala sa cijelim Glavnim Stožerom.

Sa Dona do Staljingrada

U rujnu je Hrvatska Legija prešla Don na pohodu prema Staljingradu. Ovdje su imali sreću i ponos da su primili posjetu svoga šefa Države Ante Pavelića, koji je bio u pratnji gen. Perčevića, šefa svog Vojničkog Ureda i pukovnika Prebega te drugih vojničkih šefova. Poglavnika je pozdravio general Paulus, koji je kasnije u tragičnim borbama u Staljingradu imenovan Maršalom.

25. rujna, oko 7 sati poslije podne, ulazi Hrvatska Legija u

Staljingrad. Dobili su bili nalog da na juriš zauzmu željezničku liniju na zapad od "Crvenog Oktobra" (tvornica traktora). Kao i uvijek Hrvati su jurišali i izvršili zapovjed. Ruševine "Crvenog Oktobra" bile su pozornica gdje se je navršila tragična sudbina HRVATSKE LEGIJE. Tragično je živjeti jednu neizbježivu sudbinu koju se ne može promijeniti. Pukovnija koja je u slavnim borbama spala na samo jednu Bojnu, i onda na jednu SATNIJU, znala je, da se nalazi opkoljena, znala je, da joj je sudbina zapečaćena. Ali nitko nije očajavao, i svi su kao jedan odbili da uzmu učešća u pokušaju da se igrom odluči tko će biti zadnji, koji bi se spasio avionom, a što je bilo svim jedincima ponudjeno.

Njemci i saveznici borili su se do kraja. Dopukovnik Kuhlwein, časnik sa vezu sa Hrvatskom Legijom, pao je pri protuudaru okružen svojim hrvatskim drugovima. Dana 22. siječnja dopukovnik Marko Mesić, zapovjednik Topničke grupe, preuzima zapovjedništvo Legije. To je zadnja zapovjed Legije, zadnja herojska povijest. Sve ostalo je -tišina kraja...



UREĐUJE I IZDAJE:



NSDAP/AO
PO Box 6414
Lincoln NE 68506
USA